

Petr VACHLER

V sobotu 5. března budou známi **noví držitelé filmových cen Český lev**. My jsme duchovního otce a šéfa lvů Petra Vachlera zastihli ve víru hektických příprav a zkoušek v jeho ateliéru Pokrok na pražském Žižkově pár desítek hodin před ceremoniálem. Vypadal rozlítaně.



Opakuje se to DOBLBA

Jste ve velkém stresu?

Někdy mám dojem, že se situace opakuje doblba. Že rok už nemá tři sta pětadesát dní, ale jen několik týdnů, a když jeden Český lev skončí, že začíná druhý. To je takový pocit, který mě svírá, ale taky mi pomáhá.

V jakém smyslu?

Začínám si více vážit času a snažím se ho velmi dobře rozložit, abych ho měl dost pro všechny své přátele. Vladimír Dlouhý mi při našem posledním rozhovoru řekl, že pokud někdo na někoho nemá čas, nemá pro něj život. Těhle věty si nesmírně vážím, stejně jako si vážím vět, které sem tam řeknou jiní mo-

ji kamarádi. Naposledy mi Ondra Vetchý nedávno povídal: Není nic horšího, než žít formální život.

Anení ten život od Lva ke Lvovi vlastně taky už trochu formální a stereotypní?

Kladu si otázku, jestli pro ostatní mám čas a život, a jestli to vše správně rozdělují, protože před Českým lvem značná část mého života směřuje k jedinému cíli: udělat vše nejlépe. Musím koncentrovat mnoho měsíců práce do několika hodin nominálního a hlavního večera, a tomu podřizuji hodně. Musí v tom být radost, láska, potěšení. Formálnosti se snažím vyhýbat, i když se v poslední době hlasitě ozývá.

Českého lva děláte osmnáct let. Jaký byl váš příchod do Prahy začátkem devadesátých let? Byl to z rodných Strakoníc skok?

Mám rád Šumavu a její okolí, původně jsem chtěl studovat

Čím jste v Praze začal?

Pedagogickou fakultou, pak FAMU. První videoklip jsem dělal pro kapelu Tichá dohoda, kdy jsme tady na Žižkově točili téměř zadarmo. Taky nás

- Vladimír Dlouhý mi při našem posledním
- rozhovoru řekl, že pokud někdo na
- někoho nemá čas, nemá pro něj život.

holandštinu, němčinu, uvažoval jsem o psychologii a různých dalších věcech, ale pak jsem zjistil, že mě stále víc táhne umění – film, malba. Rozhodl jsem se, že zkusím, co je mému srdci nejbližší, kreativita a tvoření, režírování a producentství. A Praha byla nevyhnutelná.

napadlo, že uděláme první reklam.

Dnes se reklamy točí za miliony korun. Jaký jste měli tenkrát rozpočet?

Sedmnáct tisíc včetně honorářů a dopravy. A my jsme si mysleli, že jsme absolutní králové. Když jsem pak dostal za

PETR VACHLER

* 29. 1. 1966, Strakonice

- český producent, scenárista a režisér
- vystudoval pedagogickou fakultu, pak FAMU
- počátkem devadesátých let založil produkční firmu Vachler Art Company
- jako autor a režisér má za sebou mnoho televizních pořadů, natočil také celovečerní film Doblba

scénář a režii asi dva tisíce, byl jsem přesvědčený, že je to jednoznačně cesta, kudy se vydat. Mohl jsem se realizovat a taky to pro mě byl téměř jeden měsíční plat.

Ve vašem studiu se dělají i hudební klipy. Je to tak, že po zlaté éře výpravných videoklipů v devadesátých letech znovu přišla doba, kdy se točí skoro zadarmo?

Když jsem v první polovině devadesátých let dělal klipy pro Lucii, J.A.R., Janku Ledecského a další, doufal jsem, že to má význam, ale už tenkrát na klipy nebylo moc peněz, práce téměř zdarma. Je tady mnoho médií a málo peněz. Navíc bohužel všichni nelegálně stahují, ať už filmy nebo písničky. Lidé, co muziku nebo film dělají, jsou v situaci jako někde na moři poblíž so-

málských břehů, kdy na ně neustále útočí piráti. Jakékoliv cédéčko nebo film, co natočí, si piráti stáhnou na své pobřeží. A navíc si myslí, že tím nikomu neublíží. Vůbec si neuvědomují, že ti, co se tomu věnují, za to nemají žádné peníze, a budou se muset dříve nebo později věnovat jiné činnosti. Zrovna dneska mi říkal kamarád, že střihač filmu Kajíněk se přihlásil do konkurzu na letového dispečera, protože nemá práci. Na spoustu věcí prostě nejsou peníze. Ale sám za sebe si nemůžu stěžovat.

Na který ročník Českého lva nezapomenete?

Určitě na první, kdy František Vlášil dostal cenu za dlouhodobý přínos českému filmu. A taky na vynikající první ročníky s Jardou Duškem a Martinem Zbrožkem, ty nominační, které byly ještě mimo kamery. S nimi jsme šli potom do televize a začali jsme dělat přímé přenosy i z nominačních večerů. A nemůžu zapomenout ani na jednoho z moderátorů, protože každý se pod tím večerem nějak podepsal.

Letos moderuje hlavní večer Jan Budař. Na YouTube je video, které prý nemělo nikdy uniknout, kdy Jan spolu s Jiřím Macháčkem odpovídají v upoutávce na Českého lva cel-

HLAVNÍ NOMINACE ČESKÉHO LVA

NEJLEPŠÍ FILM: Pouta, Občanský průkaz, Kuky se vrací, Habermannův mlýn, Největší z Čechů

NEJLEPŠÍ REŽIE: Jan Svěrák (Kuky se vrací), Robert Sedláček (Největší z Čechů), Ondřej Trojan (Občanský průkaz), Radim Špaček (Pouta), Jan Švankmajer (Přežít svůj život)

NEJLEPŠÍ MUŽSKÝ HERECKÝ VÝKON V HLAVNÍ ROLI: Karel Roden (Habermannův mlýn), Konstantin Lavroněnko (Kajíněk), Jaroslav Plesl (Největší z Čechů), Martin Myšička (Občanský průkaz), Ondřej Malý (Pouta)

NEJLEPŠÍ ŽENSKÝ HERECKÝ VÝKON V HLAVNÍ ROLI: Zuzana Bydžovská (Mamas & Papas), Simona Babčáková (Největší z Čechů), Anna Geislerová (Občanský průkaz), Kristina Farkašová (Pouta), Lenka Vlasáková (Ženy v pokušení)

kem drsně na otázky o sexu. Už to má skoro sedm set tisíc zhlédnutí. Co na to říkáte?

Nechci se k tomu vyjadřovat. Dostalo se to do éteru a myslím, že lidi se tomu můžou i zasmát. Pokud to přináší úsměv a pobavení, je to v pořádku.

Jak to vůbec vzniklo? Z únavy? Z recese? Pro pobavení štábu?

Když točíte dva dny v kuse, je to opravdu zářeh a chcete se i pobavit. A že ty kamery běží? No tak běží. Kluky jsme popichovali a některé peprné odpovědi byly zkrátka neodvysílatelné. Kluci byli bezprostřední.

Letos máte na Lvech novinku, rozšířili jste nominace ze tří na pět. Byl jste za to docela kritizován.

Musím se přiznat, že tu kritiku vnímám ze všech stran. Udělal jsem to proto, aby akademi-

ci ukázali větší šíři českých filmů, o kterých si myslí, že jsou kvalitní. Přiznávám za sebe, že pět nominací je možná na českou kinematografii moc a tři by stačily, ale je to větší nově rozhodnutí prezidia České filmové a televizní akademie, kterému jsem svěřil pravidla Českého lva a jehož jsem součástí.

Jaké máte favority?

Je to všechno hodně vyrovnané. Hlasování je ukončené. Velice se mi líbil scénář Přežít svůj život od Jana Švankmajera, protože mi příběh připomněl velké zahraniční filmy. Ten scénář je velice komplikovaný, ale originální a vtipný. Zaujal mě Ondřej Malý v Poutech. Je to pro mě stejný objev, jako když se Ivan Trojan objevil v Samotářích. Rád jsem si zavzpomínal v Občanském průkazu na dobu dávno minulou, kterou jsem sám prožíval. Stejně tak mě potěšil Honza Svěrák s výtvarnou podobou svého filmu. Zároveň v letošním ročníku nemám žádného favorita, o němž bych řekl: Tohle je film, který mě úplně dostal. Ale je tam řada kvalitních snímků.

Co říkáte na konkurenční Ceny české filmové kritiky?

Je dobře, že vznikly, protože se mluví opět o českém filmu. I ostatní země mají ceny filmových kritiků. Když trh funguje, fungují i média a taky jejich ceny. **KAROLÍNA LIŠKOVÁ**



Petr Vachler a Jan Budař při zkoušce tanečního čísla pro sobotní večer